

A ROMÁNIAI MAGYAR BAPTISTÁK LAPJA – ÚJ SOROZAT: XXVII. ÉVF. – ALAPÍTÁSI ÉV: 1921

Rio de Janeiro, a 2016-s, XXXI. olimpiai játékok helyszíne, előtérben a „Mégváltó Krisztus” szoborral

Bálvány vagy dicsőség?

TARTALOM

- Bálvány vagy dicsőség? – az olimpia margójára
- Ősszel női jubileum, jövőre Mabavit 4., most Bodnariuék
- Esély és menedék Bánffyhungyadon
- Tudósítások: gyermeknapok, kamasznapok, tanítói konferenciák
- Mabavit tegnap és holnap
- Félév alatt Belényesben
- Világosságban járni – az ifjúsági pályázat alkotásai

„Nem húztam a kiskosárból bátorító ígeverset. Nem rakott szívárványt az égre csak nekem. Nem dicsőítettünk a kedvenc énekemmel vasárnap.” (13. oldal)

Bár egyre távolibbnak tűnik, világosan emlékszem még arra az időszakra, amikor tizenévesen hosszasan álmodoztam azon, milyen is volna kijutni az olimpiára. Nagy sportolók inspiráltak, élettörténeteikkel bátorítottak arra, hogy eljöhet az én napom is, amikor egy ország képviselőjeként bevonulok az ötkarikás stadionba, tízezrek és milliók szeme láttára. Tudtam, hogy azon a szinten győzni számomra lehetetlen, de valahogy kijutni, ott lenni, nekem is lehet talán esélyem. Ez jelenthette volna életem fénypontját, ezért kész voltam mindent beleadni, keményen edzeni és hatalmas áldozatokat meghozni.

Nem volt Istenem, hanem volt egy bálványom – az atlétika, ami-

nek nyolc évet szenteltem az életemből. Visszatekintve elmondhatom, mennyire kegyelmes az Isten. Két-három év leforgása alatt darabokra törte a bálványomat, és ezzel együtt együtt az álmaimat, majd rövid időn belül a kemény szívemet. „Jöj-jetek, térjünk meg az Úrhoz, mert ő megsebez, de meg is gyógyít, megver, de be is kötöz bennünket” (Hós 6,1). Hosszú ideig nem találtam magyarázatot a gyakori és sokféle sérülésekre, az eredmények hiányára, de megtérésem után többé már nem azt láttam, amit elvesztettem, hanem azt, amit kegyelemből, Krisztusba vetett hit által nyerhettem. Most is elmondom még nagyobb meggyőződéssel, hogy bűneim bocsánata, lelkem szabadsága, szívem (folytatás a 3. oldalon)

Jubileumi, országos női konferencia ősszel

Kedves nőtestvérek, a Nőszövetség ebben az évben ünnepli újraalakulásának 25 éves jubileumát!

Szeretettel hívunk benneteket az ünnepségre, hogy együtt adjunk hálát a mi drága Urunknak Istenünknek a megtett útért és az Ő hűségéért. *Téma:* A tegnapi üzenete a holnapnak: Hű az Isten. *Helyszín:* Szatmárnémeti, *időpont:* 2016. október 29-30, *részvételi díj:* 20 Ron. *Jelentkezési határidő:* október 10. *Jelentkezés:* Szűcs Tündénél: szucsuszsa@gmail.com, tel: 0774 693 191. A helyek száma korlátozott, ezért kérünk szeretettel mindenkit, hogy idejében jelentkezzen.

A jubileumi alkalom szombat reggel kezdődik és vasárnap délben ér véget. A messzebből érkezőket már péntek este fogadják (ez nem változtat a jelentkezési díjon). Azok számára, akik egy napra tudnak majd eljönni, a részvételi díj 10 Ron. Bejelentkezni mindenkinek szükséges, a jó szervezés érdekében.

Várunk szeretettel!

Borzási Márta, a Nőszövetség elnöke

#BODNARIU-ÉK

Több mint fél éves kálvária ért véget. A Norvégiában élő Marius és Ruth Bodnariu visszakapta mind az öt, tavaly novemberben elvett gyermekét. A család története azóta bejárta az egész világot: április 16-án globális tiltakozó akciót rendeztek számos országban, köztük Erdélyben is. Esetük kapcsán az Emberi Jogok Európai Bizottsága is állást foglalt. Mióta tavaly novemberben a norvég gyámügy minden előzetes figyelmeztetés nélkül elvitte a norvég anyától és román apától származó 4 hónapos Ezekielt, a 9 éves Elianát, a 7 éves Naomit, az 5 éves Mateit, és a 2 éves Ioant, Norvégia számos alkalommal kényszerült magyarázkodásra nemzetközi kapcsolataiban. A norvég fél arra hivatkozott, hogy fizikai fenyegetés (azaz: egy-egy nyakleves, fenékre csapás) miatt vették el a gyerekeket, ami Norvégiában jogellenes. Sokan azonban arra világítottak rá, hogy a gyámügy jelentéseiben a család keresztény világnézetét jelezte meg veszélyforrásként.

(Forrás: konzervativcsalad.blog.hu)

Idén 10 éves a Mabavit 3,

és 2017-ben rendezi a Magyar Baptisták Világszövetsége negyedik világtalálkozóját, a MABAVIT 4-et. A különböző szövetségek képviselői már elkezdtek tervezést, előkészítést. A Szövetséget János Csaba kommunikációs alelnök képviseli ezeken a beszélgetéseken. Vele beszélgettünk.

Mikor és hol kerül sor a MABAVIT 4-re?

2017. augusztus 4-6 között szeretnénk Isten kegyelméből megrendezni a találkozót, Debrecenben. Két csarnokot már le is foglaltak testvéreink, a FŐNIX-csarnokról, valamint a Hódos Imre sportcsarnokról van szó.

Hol fognak a vendégfogadó magyarországi baptisták ekkora tömeget elszállásolni? Milyen párhuzamos rendezvények lesznek, pl. fiataloknak?

Szálláshelyeket is lefoglaltak a Campus Hotelben. Ifjúsági táborra is sor kerül, de ennek helyszíne még nem egyértelmű. A programba terveztek egy bemerítést is, amelynek igen örültek a debreceni lelkipásztorok, és készek a MABAVIT-re időzíteni a bemerítést, ahová feltehetőleg máshonnan is fognak még csatlakozni.

Mivel járul hozzá a mi szövetségünk a szervezéshez, lebonyolításhoz?

A Szövetségünk kinyilvánította a Magyar Baptista Egyház felé, hogy készek vagyunk mindenben, tőlünk telhetően segíteni a szervezést illetően. Ennek tisztázása – például hogy legyen-e közös összevont énekari szolgálat az erdélyi baptista gyülekezetekből, vagy közös fúvós szolgálat az erdélyi fúvósszenekarok bevonásával – jelenleg is folyik.

Milyen más segítséget tudunk nyújtani az anyaországiaknak?

Tudjuk, hogy ennek a találkozásnak komoly anyagi vonzata van, és vállaltuk, hogy a lefedetlen költségek közül mi is megpróbáljuk ki venni a részünket lehetőségeinkhez képest, de a későbbiekben látnunk kell még, hogy ezzel kapcsolatosan is miként alakulnak a dolgok.

Hány embert várnak a szervezők?

A konkrét számokról nem sokat tudunk még, a mi törekvésünk az, hogy az erdélyi baptista gyülekezetekből legalább ezren részt vegyenek a találkozón, ennek érdekében, amint letisztulnak a MABAVIT programjaival és anyagi kiadásával kapcsolatos kérdések, több csatornán is népszerűsíteni próbáljuk majd a találkozót.

(folytatás az első oldalról)

öröme többet ér minden olimpiánál, éremnél, gazdagságnál. Többé nem egy elhervadó, mulandó koszorúért harcolok, hanem hervadhatatlan, örökkévaló életért, dicsőségért, amit kapok Krisztus Jézustól, Krisztus Jézus által, Krisztus Jézusért! (Róm 11,36)

A hívő ember és a mozgás

Ha Pál apostol a mai nyugati, fogyasztói társadalomban élt volna, valószínű, hogy nagyobb hangsúlyt fektetett volna az alábbi igeverse: *„Mert a test gyakorlásának kevés haszna van; de a kegyesség mindenre hasznos, meglévén benne a jelenvaló és a jövő életnek ígérete”* (1Tim 4,8a Károli fordítás). Ez tényleg így van, mert hiába egy egészséges test, ha halott a lélek, de mekkora áldás, ha az élő lélekhez társulhat egy egészséges test. Egészségtelen táplálkozásunkat, egészségtelen életmódunkat, falánkságunkat, ennek tulajdonítható elhízott vagy túlsúlyos állapotunkat ne magyarázzuk azzal, hogy az említett ige ezt nem tartja annyira fontosnak, mert más helyeken ugyanaz az ige ezeket a túlkapásokat bűnnek nevezi. A rendszeres testmozgás szükséges a test egészségben tartásához, és nem utolsósorban a hatékony szolgálathoz, munkaterülettől függetlenül.

A hívő ember és a sportvilág

Fiatalokban és idősebbekben egyaránt ott van a kérdés, hogy hogyan viszonyuljunk a sporthoz, ami annyira közel jött hozzánk. Elítéljük, békén hagyjuk, vagy lépést tartunk az eseményekkel? Rengeteg információ, ízelítő áramlik felénk minden médiacsatornán keresztül, és el kell döntenünk, hogy hogyan reagálunk ezekre. Pál apostol ítékezés helyett inkább kiragadta a pozitívumokat és átvitte azokat a lelki élet területére: „Aki pedig versenyen vesz részt, mindenben ön-

megtartóztató: azok azért, hogy elhervadó koszorút nyerjenek, mi pedig azért, hogy hervadhatatlant” (1Kor 9,25). Sok esetben megszégyenítő az, hogy a sportolók mekkora erőbedobással küzdenek a hervadó koszorúért, mi hívő emberek pedig olyan keveset teszünk az elvesztett lelkekért. A sportolók tudnak drasztikusan önmegtartóztatóak lenni, mi pedig egyes kívánságoknak olyan nehezen tudunk ellenállni. Habár sokmindent tanulhatunk tőlük, mégsem szabad mindenben követnünk őket. Hadd legyen helyes a prioritásunk ebben is. Jézusra kell rendszeresen felnéznünk, mert akit figyelünk és követünk, arra hasonlítunk majd. Ugye, hogy életednek a meghatározó példaképe nem más, mint maga az Úr Jézus? Ha mérlegre teszed a dolgokat, ugye nem Messi vagy Ronaldo az, akire hasonlítani szeretnél? Az nem gond, ha valamilyenre informált vagy, de az gond, ha a tévé, számítógép előtt mindig jelen vagy, mintha nélkülöd semmi sem történhetne. Bűn az, ha nem a Biblia és annak igazságai éltetnek, örvendeztetnek, hoznak „mozgásba” téged.

A hívő ember és az élsport

Hacsak az élsportolókra nézünk, akkor csak az érem egyik oldalát látjuk. Azt az oldalt, amely tele van sikertörténetekkel. Igaz, hogy egyre gyakrabban kiderül, hogy a „siker” mögött rengeteg csalás, agresszivitás, kicsapongás, erkölcstelenség, érdek, manőver rejlik, a legtöbbet ezt figyelmen kívül

hagyják. Az érem másik oldalán vannak azok, akik próbálkoztak, de valamilyen okból soha nem jutottak fel a csúcsra. Egy pillanatnyi figyelmetlenség, egy sérülés véget vethet több éves, akár évtizedes fáradozásnak. Nagyon nehéz tehát bármilyen sportágban a csúcsra jutni, de még nehezebb csúcseredményeket elérni úgy, hogy az ember lelkében kárt ne valljon. Úgy látszik, hogy ez nagyon kevésnek sikerült, de Istennel semmi sem lehetetlen.

Végül

Megtérésem után hatalmas bátorítást merítettem a következő igeversből: *„Én tehát úgy futok, mint aki előtt nem bizonytalan a cél, úgy öklözködök, mint aki nem a levegőbe vág”* (1Kor 9,26). Krisztusban nem bizonytalan a cél, ha a hit nemes harcát harcoljuk, akkor nem a levegőbe vágunk. Ha Jézus Krisztusban vagyunk, akkor az éremnek nincs egy másik oldala, hanem bizonyosak lehetünk a teljes győzelmünk felől. Nem csak egy valaki fog győzni és mindenki más veszíteni, hanem aki Krisztusban van, az mind győztes. *„Egyet teszek: ami mögöttem van, azt elfelejtve, ami pedig előttem van, annak nekifeszülve futok egyenest a cél felé, Isten menyyei elhívásának a Krisztus Jézusban adott jutalmáért”* (Fil 3,14). Akik ezt teszik, azok mind győztesek!

Deák Zsolt,
Brassó

Bemerítés Aradon. Az Arad Belvárosi Magyar Baptista Gyülekezetben bemerítési ünnepre gyűltünk össze **pünkösöd első napján, május 15-én**. Hálások vagyunk Istennek az öt fehér ruhás testvérünkért, akiknek életében láthattuk az ő drága Szentlelkének munkáját és hallhattuk a bátor bizonyágtételüket. Vendég szolgálattevőnk Balla Frigyes testvér volt Székelyhídról. A délelőtti üzenetben az ApCsel 2 alapján az őszinte megtérés, bűnbánat fontosságáról szólt, délután pedig a Róma 8-ból azt emelte ki, hogy semmilyen ideológia,

dogma vagy tanítás nem képes gyökeres változást adni az embernek, csak egyedül Isten. Ezért nekünk benne kell higgyünk, ha vágyunk az örök életre. Kívánunk hűséget, kitartást az új tagok életére és hogy növekedjenek Isten kegyelmében.

A képen balról jobbra, első sor: Balla Frigyes, Pap Csilla, Karda Tünde, Hegyi Anita; második sor: Kulcsár Barnabás, Pap Dániel, ifj. Simon András és Simon András. [S. A.]

Május 16-án, pünkösöd ünnepével egybekötve tartottunk bemerítési ünnepséget Baróton. Hála az Úrnak, sokan gyűltünk össze a körzet-

ből az Ő színe előtt, és együtt örvendezhettünk Őbenne. Az alkalom kezdetén imára buzdított Józsa Zoltán testvér a Galata 2:20 alapján: „Élek többé nem én, hanem él bennem a Krisztus”, ezt követően pedig Fűrész-Szálas Rudolf testvér a bemerítés bibliai igazságáról beszélt. A két fehér ruhás lány (*Gál Szilvia és Veres Renáta*) bizonyágot tett hitéről a gyülekezet előtt, majd Győrfi Elek Tóbiás testvér bemerítette őket. A továbbiakban köszöntések hangzottak el a gyülekezet részéről, majd a lelkipásztor imádkozott a két lányért, ezt követően Isten ígését hirdette a János evangéliumának 6-ik részéből. Különleges és áldásokban gazdag pünkösöd volt ez a baróti gyülekezet számára. [Gy. E. T.]

Isten kegyelméből **2016. május 29-én** bemerítési istentisztelet tarthattunk a Bihari Baptista Gyülekezetben. Három fiatal lélek döntött az Úr mellett: Gurbai Boglárka (Hegyközkovácsi), Szabó Rebeka (Bihar) és Rádúj János (Bihar).

Albert István Zsolt bihari lelkipásztor köszöntötte az egybegyűlteket, majd az ígét Pardi Félix Zilahi lelkipásztor hirdette a Józsué 2:18-21 alapján. A zenei szolgálatot a bihari gyülekezet nagy énekkara és ifi énekkara végezte.

Miután a fiatalok bizonyágot tettek hitükről a gyülekezet és a vendégek előtt, Albert I. Zsolt alámerítette őket.

Ezt követően Gombos Miklós érszöllősi gyülekezeti vén mondott néhány gondolatot az Apostolok Cselekedetei 19:1-7 alapján, majd a fiatalokért imádkoztak, áldást kérve életükre. A gyülekezet egy-egy Bibliával ajándékozta meg a bemerített fiatalokat.

Áldásos alkalom volt, s hisszük, hogy ezt a keresztséget sok újabb követi majd. *A képen: (balról jobbra): Albert I. Zsolt, Gurbai Boglárka, Rádúj János, Szabó Rebeka, Pardi Félix. [A. I. Zs.]*

ASzeretet szerkesztőinek régóta dédelgetett terve, hogy a közösség mellett, vele kapcsolatosan működő szociális és más karitatív munkát végző alapítványokat, egyesületeket bemutassa. Ezt kezdtük el korábban a Filadelfia Noom Alapítvány, majd Barnabás Alapítvány munkájának ismertetésével, és folytatjuk jelen számunkban a Bánffyhungyadi Menedék Egyesület bemutatásával. Oláh Lajos elnökkel beszélgettünk.

Mióta működik az egyesület?

Az egyesület 2007-ben lett bejegyezve és 2008-tól működik az „after school” jellegű napközi programunk Bánffyhungyadon az imaházunk udvarán levő lakásban, amit a gyülekezettől bérlünk.

Hogy született meg egy ilyen munka elindításának gondolata? Az Úr helyezte a szívemre ennek a gondolatát és örülök, hogy volt, akiknél visszhangra talált.

Szinte azonnal elém hozta Isten a megfelelő embereket akikkel, miután megosztottam gondolataimat, biztosítottak támogatásuk felől. Nyolc év távlatából Isten vezetését és gondviselését látom abban, ahogy a dolgok alakultak. Úgy látom, ezzel megnőtt a mozgásterünk és sokkal több embert lehetett így elérni az evangéliummal az évek során.

Kik voltak, kik ma ezek a partnerek?

Feleségemmel és két másik házaspárral együtt alapító tagjai lettünk az egyesületnek, hogy jogi háttérrel biztosítsunk a szolgáltatnak. Sikerült a meglévő külföldi gyülekezeti kapcsolatokat is az ügy mellé felzárkóztatni és hála Istennek a kapcsolat azóta is megvan.

Mi motivált, hogy létrehozzátok a Menedéket?

A motiváció egészen gyermek és ifjúkoromra nyúlik vissza, ugyanis volt egy fogyatékkal élő testvérem, akit az élete, szenvedései fokozottan érzékennyé tettek mindenféle hátrányos helyzetben élő ember iránt. Rádöbbsentem, milyen sok eséllyel rendelkezem én vele szemben az életben. Ugyanakkor azt is világosan láttam, hogy az evangélium hirdetése ilyen módon sokkal hitelesebb. Ezt látjuk az Úr Jézus példájából is.

Milyen viszonyban van ez a szolgálat a lelkipásztori munkáddal?

Lelkipásztori szolgálatom kiegészítéseként látom ezt a szolgálatot: odafigyelni, felkarolni a gyengéket. A jobb szakmai illetékesség érdekében három évet szociális munka karon tanultam, majd a BBTE Szociológia karán közintézetek és nemkormányzati szervek vezetéséből mesteriztem. Ezidő közben vállaltam mozgássérültek táboroztatását a Barnabás Alapítvány támogatásával a Hargitán. Egy alkalommal egy, a gyülekezetünkbe tartozó roma családot látogattam meg. Feltűnt az ágy sarkán kuporgó és a házi feladatát körmölgő kisgyermek. Akkor arra gondoltam, hogy viszek a családnak egy kis

Esély és menedék

asztalt, amin a gyermek a leckéjét írja. Később beláttam, hogy az írástudatlan szülők nem tudnak segíteni a gyermeknek a leckéknél. Akkor fogalmazódott meg bennem a napközi gondolata.

Miben áll konkrétan az otthonnál végzett munka?

Nyolc éve minden évben 15-20 gyermek jár az otthonba minden nap, ebédet és segítséget kapnak a házi feladataik elkészítésében. Két csoportban tanulnak, I-IV. és V-VIII. -osztályosok. Két felügyelő személy segít nekik. Tanulás mellett énekelnek, aranymondást tanulnak, betanult előadásokkal szolgálnak a gyülekezetben.

Mondtad a bevezetőben, hogy a gyülekezet udvarán működik az egyesület. Hogyan viszonyul a gyülekezet ehhez a munkához?

A gyülekezet is rendszeresen imádkozik imaórákon az udvarban folyó munkáért.

Nagyon sok családdal került így a gyülekezet kapcsolatba. Imádkozunk a gyermekek és szüleik megtéréseért. Igyekszünk a gyermekeknek az életben való elindulásukhoz egy jobb alapot, nagyobb esélyt adni. A kis létszámú bánffyhungyadi gyülekezet sokkal nyitottabb és befogadóbb lett ez által.

Milyen a kapcsolatokat a városi intézményekkel?

A különböző intézményekkel is jó kapcsolatot ápolunk a városban (polgármesteri hivatal, iskola, más civil szervezetek). Jól jön egy kis társadalmi tőke, örülünk, ha jó a megítélésünk az emberek szemében. Az iskolával évről-évre együttműködési szerződést kötünk és nagyra érték

(folytatás a 7. oldalon)

A gyermekszív formálása

Keresztyén pedagógusok és gyermektanítók konferenciája volt Udvarhelyen.

Közel 100 pedagógus, gyermek- és tinimunkás találkozott **2016. április 16-án, Székelyudvarhelyen**, a „Gyermekszív formálása” konferencián. Máté Imola és Józsa Anikó köszöntötték a tanítókat a székelyföldi gyerek- és tini munkások nevében, majd Borzási Péter vezetett az Istent dicsőítő énekekben. A Borzási házaspárral, Andrással és Erikával játszottunk, oldódtunk. Majd lecsendesedhetett szívünk az Ige mellett. Volt lehetőség letenni terheinket, felszabadulni Isten szeretetében, Varga Tamás vezetésével, buzdításával.

Kelemen Napsugár tartott előadást, a Példabeszédek 22:6 alapján: „Neveld a gyermeket a neki megfelelő módon, ha megöregszik sem tér el attól.” Jó volt tudatosítani, hogy a gyermek ajándék, a gyermeknevelés pedig szolgálat, és Isten az, aki áll azok mögött az értékek mögött, melyeket keresztyén szülőként, pedagógusként képviselünk. A szülők feladataiként voltak megemlítve a következő területek: gondoskodni a gyermekről, bölcsességre, értelemre (isteni alapigazságokra) tanítani, tiszteletre és engedelmességre nevelni, illetve bátorítani. Mindez imádság, ismeret átadás, példaadás,

bátorítás és a fegyelmezés által valósulhat meg. A fegyelmezés területén, tiszta, igei alapokon kaptunk útmutatást: kifejezni minden alkalommal, ha valami helytelen, következetesnek lenni, vállalni a konfliktusokat a gyermekkel, a testi fenytésben is felismerni a mértéket és a megfelelő időt. A családi programok jelentősége is hangsúlyt kapott, akárcsak annak a fontossága, hogy gyermekeink, más keresztyén családok gyermekeivel is legyenek kapcsolatba.

Kui Eszter-Enikő vezette fórumbeszélgetésben visszaemlékezhattünk szüleink ránk gyakorolt hatására, az Isten-képre, mely bennünk kialakult neveltetésünk során, felidézünk kedves emlékeket, erényeket, melyeket továbbviszünk új családunkba és néhány olyan dolgot, melyeken változtatni szeretnénk.

A délelőtti utolsó mozzanatát a szemináriumok jelentették. Választás szerint lehetett részt venni a Gál Judit vezette „Út a kisgyermek szívéhez” című szemináriumon, vagy a Budai Lajos és Evódia vezette „Út a tinédzser szívéhez” című szemináriumon. Judit kiemelte annak fontosságát, hogy meg kell ismerjünk gyermekünk szeretetnyelvét,

Adjad a szíved

talentumait, de gyengeségeit, esetleg tanulási nehézségeit is, ahhoz, hogy hatékonyak lehessünk a formálásában. Mindehhez, kapcsolatban kell lennünk Istennel, így válik hitelessé, amit mondunk. Budai Lajos és Evódia, a tinik testi, érzelmi és lelki világuk jellemzőiről beszélt. Út hozzájuk ezeknek a szükségeknek a betöltése, sok szeretet, következetes alapelvek, és a példa a képmutatás nélküli hitben. Szó volt a tinédzserek szeretetnyelveiről is.

Legyen hozzánk kegyelmes a mi Istenünk, hogy őszintén, képmutatás nélkül éljünk gyermekeink, tanítványaink előtt!

Györfi Annamária, Barót

(folytatás az 5. oldalról)

kelik a munkánkat, mert ezzel sikerült emelni az osztályok tanulmányi átlagát. A lemaradozókat és az iskolából elmaradozókat sikerült motiválni és felzárkóztatni.

Évről-évre a körzet fiataljainak és holland ifjúságok bevonásával vakációs bibliahetet tartunk nyáron, amire mintegy 100 gyermek jön el. Mellettük a szülők is nagy érdeklődést mutatnak.

Szeretnénk folytatni ezt a munkát a továbbiakban is. Bízunk benne, hogy Isten továbbra is kirendeli a hozzá való anyagi és egyéb szükségeket.

Kérdezett: Gönczi Géza

A Bánffyhungyadi Menedék Egyesület 2007-ben jött létre Oláh Lajos lelkipásztor kezdeményezésére. A szervezet olyan hátrányos családi helyzetű gyermekek felkarolását tűzte ki céljául, akiket valamilyen okból az iskola elhagyásának veszélye fenyeget. Az egyesület ebédet, és felügyeletet biztosít naponta 12-17 óra között I-VIII osztályos gyermekek részére. Képzett segítő személyzet nyújt segítséget a házi feladatok elkészítésében. Az együtt tanulás mellett más szociális, kulturális tevékenységekbe is igyekszünk bevonni a gyermekeket, elősegítve a társadalomba való jobb beépülésüket.

Az egyesület a szegény családok megsegítését is feladatának tartja, és rendszeresen szervez táborozásokat hátrányos helyzetű, vagy mozgássérült személyek részére. A támogatók között vannak hazai és külföldi intézmények, szervezetek, gyülekezetek, de önkéntesek is gyakran segítik a munkát.

Cím és további információ:
ASOCIATIA CRESTINA „ADAPOST” HUEDIN
Str. Principala nr. 126
407515 Sancraiu, Jud. Cluj
Telefon: 0735501207
email: olah_lajos@yahoo.com

Aranymenyegző Clevelandben

1966 május 12-én fogadott örök hűséget egymásnak két boldog fiatal, lánykori nevén Boda Jolán és Csompó András. Házasságkötésük Zilahon volt az ünneplő gyülekezet és két lelkipásztor Mike Béla és Fűrj Imre testvérek jelenlétében. Az alapige az 1Mózes 2:24 volt. Már házasságuk első éve próbára tették boldogságukat: első gyermeküket elveszítették, és súlyos betegség is beköszöntött.

Azonban hitük és reménységük nem szenvedett hajótörést, sőt, későbbi bizonyágtételük alapján közelebb kerültek az Úrhoz a megpróbáltatásokban, és a csodával határos gyógyulás után. Boldogságuk új szárba szökken, amikor lányuk Melinda, és később fiuk, Michael megszülettek. Évekkel később az öt unokában is sok örömet találtak.

2016. május 12-én emlékeztek meg házasságkötésük 50. évfordulóján az elmúlt évtizedek örömeiről, bánatairól, az Úr hűségéről és az egymásnak fogadott és betartott hűségükről. A clevelandi gyülekezetben is májusban került sor a megemlékezésre, ahol Kulcsár Sándor lelkipásztor testvér és felesége Annamária köszöntötték őket a gyülekezet nevében, lányuk Melinda pedig a család nevében. Az alapige a 5Mózes 8:2a volt. Mindketten hittel vallották, hogy „mindeddig megsegített minket az Úr”. A gyülekezeti alkalmat családi, ünnepi ebéd követette. [Vejük, Lakatos Csaba]

Szilágysági gyermeknap Zilahon

Nyolcadik alkalommal került megrendezésre több mint 180 gyerek részvételével, 2015. június 4-én, a már hagyományossá vált gyereknap a Zilahi Magyar Baptista Imaházban. A gyerekek többsége zilahi volt, akiket körülbelül 48 szülő kísért el, de érkeztek Szilágysámsomból, Egrespatáról, Goroszlóról, Mocsolyáról és Nyáfaluból is.

Az érkezés után minden gyerek felvehette a gyereknapos pólót, amelyre a nap mottója – „Jézus a gondviselőm” – volt feliratozva. A pólóra kerülő ötletes grafikát évről-évre Gönczi Erzsébet készíti.

A rendezvény vidám énekléssel, ismerkedő játékokkal kezdődött, ami után a bibliai történet hangzott el Szűcs Dávid előadásában. A történetben Jézus csodatételéről és gond-

viseléséről halhattak, amint több mint 5000 embert megvendégl, egy gyerek 5 kenyere és két hala megsokasításával. Megtanulhattuk, hogy minden gondunkat bátran Istenre bízhatjuk, mert neki gondja van reánk. Erről szólt a nap aranymondása is: „Minden gondotokat őreá vessétek, mert neki gondja van rátok” (1 Péter 5:7).

A tanítás után a gyerekek lelkesen vettek részt a korosztály szerinti csoportos játékokban, majd pedig az ízletes közös ebéd elfogyasztása után, nagy meglepetés várt rájuk: a felfújható óriáscsúszda, ami meguntatatlannak bizonyult. A csúszda meglepetés volt a szervezőknek is, amit a „Gyerekeink Egyesület-Szilágyság” Alapítványnak köszönünk.

A délutáni program keretében kézműves foglalkozás is volt, ahol gyerekeink nagyon ügyesek és kreatívak voltak, szebbnél szebb munkákat készítettek, amelyeket hazavihettek.

Az izgalmat tovább fokozták a vetélkedők és ügyességi játékok, amelyekre a gyerekek egy része, már hetek óta készült. A gyermeknapot eredményhirdetéssel zártuk, ahol a győzteseket oklevéllel és édességgel jutalmaztuk.

A nap igen jó hangulatban telt el. A gyerekek és a résztvevő szülők is nagyon jól érezték magukat. Hála-sak vagyunk Istennek, hogy létrejöhett ez a szép nap. Köszönjük önkénteseinknek, hogy odaadással vettek részt a nap előkészítésében és lebonyolításában, engedelmeskedve ezáltal Jézus felkérésének: „Engedjétek hozzám jönni a gyerekeket, és ne tiltsátok el őket, mert ilyeneké az Isten országa” (Márk 10, 14)

Szervezők: Zilahi Magyar Baptista Gyülekezet vasárnap iskolai tanítói (akik minden hónap utolsó szombatján kisebb gyereknapokat szerveznek valamint a nyári gyermekgyóji keresztyén táborozást is megszervezik évente), Szilággy Társaság Kulturális Egyesület, lelkes szülők és pedagógusok.

Külön köszönjük támogatóinknak, hogy anyagi hozzájárulásukkal szebbé és zökkenőmentesebbé tették ezt a napot gyerekeknek, szervezőknek és szülőknek egyaránt.

Támogatók: Zilahi Magyar Baptista Gyülekezet, Bethlen Gábor Alap, Communitas Alapítvány, Gyerekeink Egyesület-Szilágyság, magán személyek.

Reméljük a következő években is ehhez hasonlóan sikeres gyermeknapokat zárhatunk.

Nagy Attila és Nagy Katalin

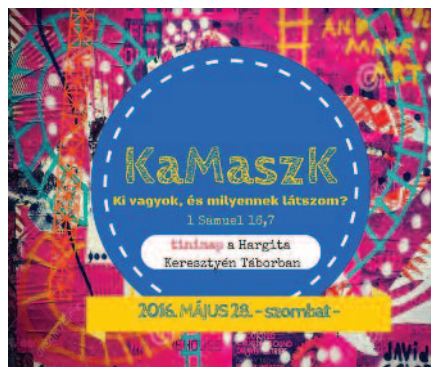
KaMaszk

Kalandos és imával megharcolt módon adta meg Isten, hogy az iskolás diákjaim közül is elvigyek egy néhány tinit a Hargitára. A régi fehér buszt még mindig betölti a himnusszá avanszált ének (kb. 10-szer elénekeltük hazafelé), amit a tininapon tanultunk: „Nem véletlen, hogy megszülettl, nem véletlen szeszélye...” Hálás vagyok az Úrnak és Lőrincz Tündének, aki a nap énekvezetője volt, hogy megtanította ezt az éneket. Nagy becsben van azóta is!

Idén, **2016. május 28-án** ismét megszervezésre került a székelyföldi tininap a Hargita Keresztyén Táborban. Székelyföld apró falvacskáiból és nagyobb városaiból kocsikáztak a tinik és tanítóik erre a különleges alkalomra, várva Isten áldását, üzenetét. A mottónk az 1Sám 16,7-ben volt található: „De az Úr ezt mondta Sámuelnek: *Ne tekints a megjelenésére, se természetes növéseire, mert én megvettem őt. Mert nem az a fontos, amit lát az ember. Az ember azt nézi, ami a szeme előtt van, de az Úr azt nézi, ami a szívben van.*” Isten tükröt akart tartani elénk, hogy megmutassa, milyennek is lát Ő valójában minket.

A regisztráció és személyes üdvözlések után mindenki igyekezett fel a kápolna nagytermébe, hogy megkezdhessük az alkalmat. Máté Imola, a székelyföldi vasárnapi iskolai taní-

tók kerületi felelős vezetője köszöntötte a jelenlévőket, majd Joó Erika ismertette a tábori szabályzatot. Az ismerkedő játékok (Budai Pálma irányításával) és az áhítat alatt volt lehetőségünk egymást kicsit jobban megismerni, illetve közösséget gyakorolni azokkal a tinikkel, akik már elfogadták az Úr Jézus Krisztust személyes megváltójuknak. Az előadás során Krivács Zoltán testvér Marosvásárhelyről szemléletesen beszélt arról, hogy milyennek is akarunk mi

látszani? Szépeknek? Erőseknek? Valamint miért akarunk népszerűek lenni? Hogyan lát valójában Isten minket? A kísérő vasárnapi iskolai tanítók segítségével a felvetett témát tovább folytathattuk kiscsoportos megbeszélések során.

Fél kettőkor örömmel mentünk ebédelni az immár belsőleg is gyönyörűen elkészített ebédlőbe. Az ízletes és bőséges ebéd után szabad tevékenységekre került sor, amit a

tinik lelkesen kihasználtak a focizásra, röpzésre, tollasozásra, kosarazásra... Idővel a szervezett játékoknak is nekifogtunk Pál Márta vezetésével. Nagyon élveztük, ezt bizonyítja, hogy a csepergő eső még egyáltalán, csak a bőséges felhőszakadás űzött be minket a kápolna oltalmába. Mondhatnánk azt, hogy Isten időzített, mert program szerint éppen a szemináriumok kezdődtek külön a fiúk és lányok számára a barátság témájában. Előbbieknek Budai Dániel és Kurucz Norbert, utóbbiak számára pedig Juhász Gréti tartott interaktív foglalkozást. Rövid szünet után sor került az esti alkalomra, ahol az eredményhirdetések és Berszán Gréta biztosságtevése után az evangélizáló igehirdetésre került sor Kis Ottó lelkipásztor részéről. Hozta nekünk a tükröt és a keresztet. A tükör az Isten ígéje, és csak a keresztnél lehet helyrehozni a bűn által eltorzított bensőnket. Kiemelte: „Mert mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri, lelkében pedig kárt vall?” (Mt 16,26b)

Reménykedünk, hogy a vacsora és a hazaút sem törölkötte ki ezt a kérdést a résztvevő tinik szívéből. Azért imádkozunk, hogy Isten gondolja az elvetett igemagvakat, hogy a megfelelő időben gyümölcsöt hozzanak az Úr Jézus Krisztus dicsőségére!

Kelemen Napsugár

Év-közepi mérleg a belényesi körzetben

Belényes környékén sokan kertészkednek fóliaházakban. A téli spenót-idénnyel párhuzamosan fűtött helyen, melegágyakban melengetik, gondozzák, növesztik a tavaszi ültetésekre szánt friss palántákat... Lelki szempontból mi is ezt tettük a múlt év folyamán kicsírázott új életekkel. Miközben télbe nyúlóan készítettük őket a krisztuskövetés nyilvános felvállalására, a hitvalló keresztségre és a gyülekezet kertjébe való „elültetésre”, Isten – a mi Gazdánk – úgy látta jónak, hogy kiemel közülünk néhány régóta termő, sok gyümölcsöt hozott testvért, hogy átültesse őket a mennyei dicsőségbe. Hogy Isten elvégzett szándéka, amit Pál apostol az Ef 2,5-6-ban megfogalmaz, a tapasztalat szintjén kiteljesedjék: *minket is, akik halottak voltunk a vétkek miatt, életre keltett a Krisztussal együtt - kegyelemből van üdvösségetek! - és vele együtt feltámasztott, és a mennyekiek világába ültetett Krisztus Jézusért.*

Gyulai szül. Vura Teréz nőtestvérünket, akit Köröstárákányban mindenki Vuróka néninek szólított, az év első napján – **2016. január 1-én** – szólította haza az ÚR, a nagyszalon-tai Sálem Öregotthonból. Már gyermekkorában megérintette és életét

végig kísértte Isten szeretete, de csak özvegyiségében kötelezte el magát nyilvánosan a követésére. Nem maradt el a gyülekezeti alkalmakról késő vénségében sem, hanem szolgálataival – verssel, énekkel – gazdagította azokat. 85 évet élt köztünk és fennmaradt egy kedves mondása: „Isten áld, csak mi is áldjuk Őt”!

Gyulai szül. Jakab Juliánna testvérnőt, a belényesiek Juliska nénijét, **január 29-én** érte a hazahívó szó. Az állandóan mosolygó, alázatos, egyszerűségében egyszerű özvegyasszony mindig kész volt az imára, szolgálatra. 79 földi év után egy súlyos betegség lett behívója a mennybe. 11 napra rá követte őt kedves testvérbátyja...

Jakab Gyula testvér, a körzet Gyuszi bácsija **február 9-én** távozott közülünk. Bár születése óta szó szerint gyenge lábakon állt, biciklijével mégis eljutott mindenhová, ahol atyafiak találkoztak, és aktívan bekapcsolódott az eseményekbe. Menet közben pedig megragadta a lehetőségeket a bizonyágtételre. Születésétől Várasfenesen, 1995-től

pedig Kisnyégerfalván élt és szolgált az Urat. 80 évesen kezdett el gyengélkedni és 83 évesen költözött át az örök hazába. Egy hét múlva jött a következő átültetés...

Németi szül. Mikló Erzsébet nagyon nehéz, rögös életutat járt be itt a földi 84 év alatt. Erzsébet néni Köröstárákányban született, majd fiatalon elárulva Belényesben cselédeskedett. Férjhez menetele után Belényesújlakra, majd Belényessonkolyosra költözött. Férje után két fiát, majd kedves hűgát is elveszítette, tragikus körülmények között. De Megváltójától, akit idős korban fogadott el, mindez nem szakíthatta el. **Február 16-án** költözött haza az a testvérnőnk, akinek szerény otthona az újlaki bibliaórák helyszíne volt az utóbbi időben.

Petrikó szül. Gábori Juliánna nőtestvérünk is betöltötte volna idén a 84. életét Várasfenesen, de az Úr úgy döntött: elég. Juli néni fiatalasszonyként tért meg és öt gyermeket nevelt fel, köztük a fenesi gyülekezet jelenlegi előljáróját. Derűsen és serényen végezte teendőit özvegységében is. Korát meghazudtolva sürgött-forgott. Utóbbi rosszullete is munka közben érte, és 7 hétre rá – **május 19-én** – az Úr magához szólította. Fájó szívvel, mégis reménységgel telten búcsúztunk el tőlük, Isten Igéjéből merítve új erőt jövevényiségünk hátralévő idejére. Ennél nehezebb volt az, amikor nem haláleset vagy missziós küldetés, hanem egyéb okok miatt kellett elköszönnünk némelyektől...

De Isten kegyelmes volt és a *távozók* helyett adott *Érkezőket* is gyülekezeteinkbe. Így **március 13-án**, vasárnap du. 4 órától **BEMERÍTÉSI ISTENTISZTELETRE** gyűlt össze a körzet testvérisége a belényesi Maranatha Baptista Imaházba. A négy belényesi hitvalló kívülről, de mégsem idegenből érkezett.

Kiss Margit (Manyi) Nagyváradról jött férjhez Belényesbe, és a házasságtól remélte élete beteljesedését azon férfi oldalán, akiért otthagyta a nagyvárost... De az anyagi biztonság és a későbbi gyermekáldás ellenére keserű kiábrándulás következett. A megoldás keresése közben Isten olyan nőtestvérekkel hozta össze, akik meghallgatták panaszait, imádkoztak érte, bátorították és tanácsolták. Így kezdte el látogatni gyülekezetünket és Krisztusban megtalálta azt, amit mindenütt keresett. Tavaly tavasszal hozott döntést Krisztus mellett, amit – miután szükségességét megértette – egy teljes körű életrendezés követett. A bűnös múlttal való szakítás után az Úr elkezdte formálni életét, aminek hatására férje is elindult Isten felé...

A képen balról jobbra: Zsupun Róbert, Halász Krisztián, ifj. Kiss László, Kiss Margit, id. Kiss László, Halász Zoltán, Mike József

ifj. Kiss László (Laci) hívő nagyszülei révén már gyermekként megismerte közelről a hívő életet és a gyülekezetet, de ahogy felserdült, elsodorta a világ. Amikor érzékelte, hogy a gyermekkorában hallott igazságok átformálják feleségét és működnek az életében, eldöntötte, ő sem akar lemaradni erről a kegyelemről. Örömmel fogadta a lelkipásztor látogatásait és aktívan részt vett felesége életrendezésében is, de csak később tudta átvenni Istentől hit által a teljes szabadságot. Megtérésének része volt az édesapjával való megbékélés, ami újabb gyümölcsöt hozott...

id. Kiss Lászlónak (Laci bácsinak) is megvoltak az ifjúkori tapasztalatai a hitélettel kapcsolatban, hisz tanúja volt nagyapja és szülei kései megtérésének, a szomszédságban élő hívő családok bibliás mindennapjainak, de a továbbtanulással ő is elsodródott. A menyje és fia életében történt változás megérintette őt, nyitottá vált Isten és szolgálói felé, és a Szentlélek elvégezte benne, hogy a mások bűnei helyett a sajátjaival foglalkozzon, azokra kérje a bocsánatot. A korábban közismerten durva, arrogáns férfi úgy megpuhult az Úr kezében, hogy a nem hívők is elismerték: ezt csakis Isten tehette.

Halász Zoltán (Zoci) református, de az evangéliumi hívők felé nyitott családból származik. Már kisiskolás korában összebarátkozott hívő osztálytársával, akivel részt vett keresztyén táborokban, rendezvényeken. Tinédzserként tért meg egy nyári táborozáson. Az akkor gyúlt láng pislákol és fel-fellobbant, míg végül eldőlt benne, hogy Urát a bemerítés vizében is megvallja.

A belényesi csoporthoz csatlakozott még két társkányi fiatal, **Zsupun Róbert** és **Halász Krisztián**, akik a gyülekezetben nőttek fel, de ez év elején megértették, hogy megtérésre van szükségük, és egymást támogatva indultak el az Úr útján. Jó volt újra hallani bi-

zonyságtételüket az ünnepi istentiszteleten. A belényesiek közül a két Laci – apa és fia – mondták el az Isten kegyelmére mutatva történetüket. Mani és Zoci pedig a következő evangelizáló estéken.

Az ígét Petrică Beltechi testvér románul, Mike Sámuel, kecskeméti lelkipásztor pedig magyarul hirdette, hangsúlyozva, hogy a *bemerítés lényege: intenzív ima*, tiszta lelkiismeretért való könyörgés a jelenben, *határozott szakítás* a múlttal, és *mindennapos élet-program* a jövőre nézve. Az imádat vezetését és a bemerítés szolgálatát Mike József, helyi lelkipásztor végezte. A kézzrátételes imában a Mike testvérekhez csatlakozott Bunta Ferenc, társkányi presbiter is. Az istentisztelet zenei vázát és énekes tartalmát pedig Egyed Ernő testvér biztosította, a Belényes-környéki Ászáf Tin-ifi Kórus közreműködésével és az ünneplő gyülekezet lelkes bekapcsolódásával.

A távozók emléke legyen áldott, és ami életükből példaértékű volt, gyümölcsözzék a hitüket követők életében! Az érkezőket pedig erősítse meg az Úr, és használja a feketekörös-völgyi magyarság körében!

Mike József

Aranymenyegző Aradon

Május 29-én az arad-belvárosi gyülekezettel együtt adtunk hálát Istennek azért, hogy **Kiss László és Kiss Lujza** testvérnőt 50 év házasságon át hordozta és megtartotta szeretetben. A bátorító ígét a 105. Zsolt. 1-8 ból merítettük, dicsérve az Urat minden áldásáért és emlékezve az ő örökké tartó hűségére, szeretetére, miután imádkoztunk Isten kegyelméért a további évekre is. Az alkalmi verseket az énekkar felemelő szolgálata színezte. Testvéreinket két fiúval, menyekkel és két unokával áldotta meg Isten. Az istentisztelet végén agape közösségben örvendeztünk tovább, az egész gyülekezettel és meghívott vendégeikkel. Áldásos volt együtt ünnepelni testvéreinkkel. [Simon András]

VILÁGOS- SÁGBAN JÁRNI

Fotó: Mátyás Amália,
„Világosságban járni” pályázat,
II. helyezés

Direkt nem véletlenszerű fényben

Hold vagyok-
sötétség vesz körül,
koromsötétség.

Hold vagyok-
fény nélküli, halott.

Remény kell,
hogy lehetek még más-
hogy legyek más,
mert kell a változás.

Felé fordulok.
Látok.
Átalakulok.

Hold vagyok-
a Nap fényében élhetek.

Hold vagyok-
vaksötétben,
Napfényel utat mutató.

Hold lettem-
aki már nem csak félnaponként, féloldalról
kap fényt,
mint a föld.

Szász Anita, Nagyvárad
Az irodalmi pályázat dicséretese.

#Én#jézus#Jézus#én

Ha megkapom az ösztöndíjat-tized.
Ha tized, akkor áldáseső.
Áldásesőből cunami.
Halleluja! Dicsőség az Úrnak. Ámen.

Ha átmegyek a nehéz vizsgán-bizonyágtétel.
Szeret az Úr, hála érte.
Halleluja! Dicsőség Istennek. Ámen.

Ha nem megyek át, Jónás vagyok.
Megérdemeltem. Én igen nagy bűnöm, ámde,
Ha vége lett a hosszú harcnak,
Halleluja! Dicsőség az Úrnak érte. Ámen.

Ha bajban vagyok: Jeremiás 29:11,
De 70 éves fogság nélkül!
Halleluja! Dicsőség az Úrnak érte. Ámen.

Jézust sokszor olykor manipulálom.

Aztán nagyot nézek, mikor nem idomul. Rájövök mi-
van, s bünt akarok rendezni instant, mert nagyon
tud fájni a hirtelen éles, közeli kép magamról, a ficamos
motivációimról, és nem szeretem állapotnak sokáig azt,
hogy „feldolgozás alatt”....

Ezért változni akarok, rögtön, azonnal, mostan!

Aztán meg az instant, valahogy csődöt mond. A gyors tippek a lelket inkább ki, mint megelégtetik.

Jézus is, de főleg én vagyok időigényes... De mondhatom, velem igazán türelmes. Eddig még nem reklamált a sok garanciahiba miatt, pedig találna okot, HA keresne, de nem keres...

Hibázhatok, választhatok, döntés előtt hezitálhatok, győzhetek is, ha figyelek. Van opcióm több ezer. Nem történik új a nap alatt és a közös úton, abban találok örömet, ha nem visszaélek, hanem élek a kegyelmével, s főleg Vele.

Valahogy nehezen megy nekem ez az élek többé nem én, ... és többször szuggerálok, hogy meghaltam, de annál inkább élek, pedig nem akarok, mert a tapasztalat az, hogy az ősi bűnfoszlányaim jóra, arra az egyre, az egy fontos felé nem visznek. És a tenni, tenni kell mondat, legtöbbször nem működik, legalább is, ezen a Jézussal az élet olyan szép síkon nem. Mindent vele, semmit nélküle. De felkapni Istent nem nagyon lehet. Fél kézzel meg pláne nem. Mondom, időigényes. Kell az a napi adag, és nem másért, csak mert jó Vele.

Nem egy szelídített farkas, Ő királyként térde rogy, enged látni a szívével – szemétben az aranyat, víz alatt a parazsat.

Tegnap megbuktam tanakgypből. Azt mondtam neki:

*„Tenyeredbe metszve, Ott vagyok,
De most fojtogatnak, a hideg-sós habok.
Kegyelmedre, tudom, majd újra levegőt kapok,
De addig növessz nekem kopolyút, mert meghalok.”
És tudod mi lett?*

Növesztett kopolyút. Nem haltam meg. Bár orrvérzésig tanultam, és akkor és ott nem éreztem olyan nagyon, hogy most különösen szeretne. Nem húztam a kiskosárból bátorító igeverset. Nem rakott szívárványt az égre csak nekem. Nem dicsőítettünk a kedvenc énekemmel vasárnap. De ez a sok de-s kezdetű mondat miatt, ez a makacs ragaszkodásnak az oda és visszája emlékeztetett arra, hogy minden hiábavalóság, addig a pontig, míg Jézus egyszer az életemben, azt nem mondta, hogy: Sára!

(Ez már tényleg halleluja.)

Budapest, 2016.02.27.

Te vagyok

Némán hömpölygő, bús pillanat vagy.
Rezzenő ágaidról alig hull csak némi fény,
Mégis édes az illatod, s lágy szellőként
mosod arcomat.

Magány vagy, sietve futó, elkeseredett
magány,
Pillanat-élmény csak, míg karodra emelsz,
Megfognálak, de máris tovább szállsz.

Pedig egy buszon ülünk, minden reggel
És minden délután, s gyakran mellém ülsz,
Gyakran, ha magányos a reggel,

És bágyadt a délután. Átölelnélek néha,
Beléd karolnék, s ha nem engednéd,
Tartanálak akkor is, hogy maradj,

Maradj még. Mert veled egyedül vagyok,
Nélküled üres. Arc vagyok, ha nem vagy,
S lélek, ha esténként magadhoz szorítasz.

Alaktalan, torz, magányos fény vagy,
Csak a percnél élsz, s nincs holnapod,
S benned csak idő: perc, óra van,

S néha én is az vagyok. Egyenlőtlen,
Rövid, száraz és hideg. Páraként
Tűnsz, ha balgán rád tekintek.

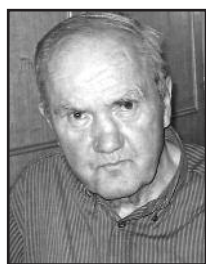
S végül mindig magamra hagysz,
Arcot hagysz a lélek helyett,
De mindig, minden balga óra,

És bárgyú perc után,
Kicsit Te vagyok, mindig,
Minden magányos délután.

Dóczé Sándor Efraim
Komáromszentpéter (Svätý Peter), Felvidék

Fotó: Ónodi Krisztina Adrienn,
Hegyközszáldobágy,
„Világosságban járni” pályázat,
dicséret

■ **Szilágyperecsenben 2016. január 16-án** kísértük utolsó útjára Balla Magda (született Bonciadai) testvérnőt, akinek az Úr 74 esztendőit ajándékozott. Gyermekségétől kezdve a gyülekezetbe járt, ahol megismerte az Urat, mint személyes Megváltóját. Ez az elkötelezettség végigkísérte egy életen át, az öt gyermeke nevelésében és tanításában, valamint az embertársi kapcsolatokban. Szorgalma és beszédképessége mindenki előtt ismert volt. Két és fél évet élt özvegységben, egészségi állapota fokozatosan romlott, de a hazaköltözés vágya mind jobban erősödött benne, várva a találkozást menyeyi Urával. A temetési istentiszteleten ígét hirdetett Borzási István lp testvér az ApCsel 9, 36-42 alapján, a temetőben pedig Bálint Pál lp testvér az 1 Pét 1, 3-7-ből hirdette a vigasztalás ígétjét. Az Úr töltsé be helyét a népes, nagy családban. **[Bálint Pál]**

■ **Ippon február 20-án** kísértük utolsó útjára **Fehér Gyulát** aki 78, évet kapott az Úrtól. A gyászistentiszteleten vigasztaló ígétet hirdette a gyülekezet lp. Fekete Csaba a Róma 5, 12-21 versek alapján valamint Marian Ioan ortodox lp. A gyászszertartáson a helyi és a nagyfalui gyülekezet összevont énekkara szolgált. Elhunyt testvérünk 54 évet élt házasságban feleségével Erzsébettel, az Úr két lánygyermekkel áldotta meg őket. Az élete vége felé betegségeket kellett elszenvednie amelyeket türelmesen viselt. Kívánjuk a hátramaradt özvegy és a gyászoló család számára az Úr kegyelmét és vigasztalását. **[F. Cs.]**

■ **Kisszántón, március 31-én, Demeter Józsefet (83) temettük.** Utolsó útjára elkísérte özvegye, Erzsébet és a négy gyermek, az unokák, családtagok, a biharszentjánosi testvériség és néhány atyafi az érsemjéni gyülekezetből. A gyászszertartást lelkipásztorunk, Papp Dezső tv. vezette, ígét hirdetett Gál Győző érmihályfalvi lelkipásztor. A kápolnában a Jn 5,24-25-ből szólt, „aki az én beszédemet hallja és hisz annak, aki engem elküldött, örök élete van”, a nyitott sírnál az evangélium 26-29 verseiből, „mindazok, akik a sírban vannak, meghallják az ő hangját”. A vigasztalást kérő imákban közreműködött Antal Dezső előljáró és Eszes Imre tv., az énekkart Fűzfa Andrea vezette. Demeter József és felesége, idős napjaikra, Érsemjénből költöztek Erzsébet lányukhoz, az országhatár melletti Kisszántóra, és csatlakoztak a szentjánosi gyülekezethez. József testvér hét évvel ezelőtt merítkezett alá Gál Győző lp. által – két évtizeddel felesége megtérése után, akivel 58 esztendeje voltak házasságban. **[Szilágyi László]**

■ **2016. március 31-én** temetési istentiszteletre került sor **Szilágyperecsenben**, amikor Bogya Károly testvér kísértük utolsó útjára. Testvérünk 1932. szeptember 26-án született Egrespatakon ahol 1940-ben újszövetségi bemeztítésben részesült. A családjuk 1952-ben a jobb élet reményében Érszakácsiba költözött, ahol a gyülekezetben szolgált hűségesen. A hetvenes évek elején a család Szilágyperecsenbe költözött, de majd ő visszament Érszakácsiba és magányosan élt. Miután folyamatos gondozásra szorult újra Perecsenbe került. Itt nagy változáson ment át az élete. A hazahívó szó Krasznán a kórházban érte. A temetési istentiszteleten ígét hirdetett Nagy István testvér Sarmaságról a Ján 12, 26 alapján. A temetőben Bálint Pál lp testvér az 1 Kir 2, 1-2 alapján hirdette az ígét a feltámadás reményéről. **[Bálint Pál]**

■ **2016 április 14-én** kísértük utolsó útjára **Szivák Gyula** testvérünket, aki 1931 szeptember 21-én született Pósalakán. Gyermekkorában Biharra költöztek, ahol döntött Jézus Krisztus követés mellett és 1951-ben bemeztítkezett. 1955-ben házasságot kötött Kólya Piroskával, akivel 38 évet élt boldog házasságban. Az Úr 4 gyermekkel ajándékozta meg őket. Felesége halála után özvegyen, unokái és dédunokái körében töltötte idős éveit. Temetésén Albert István Zsolt helybeli lelkipásztor szolgált a 103 Zsoltárból a helyi énekkar is énekelte. Isten vigasztalását kívánjuk a gyászoló családnak és a gyülekezetnek. **[Albert István Zsolt]**

■ **Dimény Sándorné, született Szász Erzsébet**, 1949. április 23-án Lelesméren, református családban. Édesanyja megtérése után az Úr kegyelme Őt is megragadta, és a gyülekezetbe csatlakozott. Bemeztítése Kémeren történt, 1967. augusztus 25-én Dénes Ferenc lelkipásztor által. 1969. februárjában kötött házasságot Dimény Sándorral Krasznáról, akivel 47 évet éltek boldog házasságban. Négy gyermekük született, akik közül hárman vannak életben. Elsőszülött gyermeküket, Ernőt, csecsemőkorban hívta magához az Úr. Szolgálatkészsége és hűsége főképp a betegek látogatásában mutatkozott meg. Kitartóan és hűségesen támogatta, bátorította férje zenei szolgálatát. Hosszú betegségét, amely alatt ötször műtötték, türelemmel hordozta. Férje és gyermekei kitartó szeretettel és áldozatkész-séggel gondozták, és mindvégig mellette voltak. **Április 25-én** este hangzott számára a hazahívó szó, 67 földi év után. Emlékét kegyelettel őrzik férje, Sándor, fiai, Ervin, Sándor és Barna, menyeyi, Melissa, Eszter és Piroska, és 7 unokája: Tamás, Kata és Péter, valamint Ádám, Anna, Áron és Ábel. „Az Úr szemeyi előtt drága az ő kegyeseinek halála.” (Zsolt 116:15) **[Borzási István]**

Temetésén a kápolnánál Borzási Pál hirdetett ígét a 46. Zsoltár alapján, imádkozott Bándi Sándor és Király Tibor. A temetőkerben rövid búcsúbeszédet mondtak Veress Ernő, Szűcs Sándor, Gergely Pál és imádkozott Rajna Ottó. A krasznai énekkar és fúvós zenekar énekelt az örök reménységről és a viszontlátásról. **[Gönczi Ilona]**

■ **2016. május 4-én** kísértük utolsó földi útjára **id. Csepei Ferencz** testvért **Ippon**, akinek életében a 91. Zsoltár különös szerepet kapott: 91 évet kapott Teremtőjétől ezen a Földön, a 91. Zsoltár szavai erősítették az orosz fogság idején, és a temetési istentiszteletén is ez a zsoltár került

felolvasásra. 1925-ben született, átélte a II. világháborút, az orosz fogságot, a kommunizmus nehézségeit, de Isten kegyelme megtartotta, így betelve az élettel léphetett át a mennyei hazába. Isten különös áldásának tekintette a családját: 4 gyermekét, 11 unokáját, 15 dédunokáját, akik mindannyian az Urat szolgálják. Nagyon szerette az ippi gyülekezetet, ahol hűségesen végezte a szolgálatot, amivel Isten és a testvérek megbízták. Hatalmas erőforrásnak tekintette közösségünk énekeit, ezek közül halála előtti héten a HH. 607-es éneket énekelte és vallotta: „De hála Néki, Ő enyém! Megváltott engem is, És benne bemerítkezvén, Fölvett s a mennybe visz.” Temetési istentiszteletén Szekrényes Pál, bagosi lelkipásztor szólt a vigasztalás ígét a 91. Zsoltár alapján, Boros Róbert, temesvári lelkipásztor a nekrológot olvasta és személyes élményeiből mesélt. Hűséges, példás életéért, a gazdag lelki örökségért, amit maga után hagyott, legyen Istené minden dicsőség! **[a család nevében, unokája, Boros Emília]**

■ **2016. május 13-án** kísértük utolsó útjára **Zilahon Reinbold (szül. Kulcsár) Lídiát**. A temetésén a helyi gyülekezet lelkipásztora, Pardi Félix hirdette az ígét a II. Timóteus 4:6-8 alapján. A temetési istentiszteleten a helyi énekkar és fúvószenekar szolgált alkalmi énekekkel. Testvérnőnk 1926. augusztus 21-én született Ördögkúton, a család 10. gyermekeként. Már 16 évesen elfogadta az Úr Jézust személyes megváltójának. Hitét a keresztséggel is megpecsételte. 1953-ban házasságot kötött Reinbold Lászlóval. Két gyermekük született: Sándor és András. Férje általa ismerte meg az Urat, aki keresztsége után csatlakozott a zilahi gyülekezethez, ahol együtt szolgált az Urat az énekkarban is. Harminchat évi boldog házasság után az Úr hazaszólította a férjét. Rövid szenvedés után, 2016. május 11-én az Úr – akihez már nagyon vágyott-hazaszólította. Hite és a család iránti szeretete példaértékű marad a családnak és a zilahi gyülekezetnek! **[Szöllősi Szabolcs]**

A székellyföldi tanítói konferencia „tanítói”.
Cikk a 9. oldalon.

A **Hargita Keresztyén Tábor** vezetősége sok szeretettel és **tisztelettel meghívja** a kedves testvéreket a tábor 25 éves jubileumi ünnepségére. Kérjük mindazokat, akik a tábor történetének valamelyik szakaszában részt vállaltak ennek a helynek az életében munkájukkal, támogatással, tiszteljenek meg jelenlétükkel, hogy közösen tudjunk emlékezni és hálát adni.

Az ünnepi istentisztelet szeptember 11-én, délelőtt 10 órakor kezdődik.

Kérjük a kedves testvéreket, jelezzék **részvételi szándékukat** Joó Erikánál, a Hargita Tábor menedzserénél, a **harghitacamp@gmail.com** email címen, vagy a **0735 502 401** telefonszámon, ezzel is megkönnyítve a szervezést és az előkészületeket a közös ebédre. Ugyanakkor szívesen biztosítunk szállást és étkezést mindazoknak, akik hamarabb érkeznének vagy később távoznának, ennek igényét is kérjük jelezzék

Mindenkit szeretettel hívunk és várunk!
„Adjatok hálát az Úrnak, hívjátok segítségül nevét, hirdessétek tetteit a népek közt!” (Zsolt 105,1).

Szeretet – kiadja a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége
Elnök: Pardi Félix

Főszerkesztő: János Csaba
Felelős szerkesztő: Gönczi Géza
410050 ORADEA, Str.: Gen. H. M. Berthelot 5.

E-baptifon: 0735 500 009
E-mail: szeretet@rmbgysz.ro
szeretetlap@gmail.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.
Lapzárta: a megjelenést megelőző hónap 12-e.

Nyomtatás: Pentaprint Nyomda, Bihar.
A lap megjelenik **havonta**. ISSN 1223-4605

Ahogy én láttam

Mabavit 3, 2006. augusztus. A képen a Szeretet volt főszerkesztője, Vékás Zoltán és családja

Az archív fotó mellé egy archív cikk is dukál. Az alábbiakban Szilágyi László tíz évvel ezelőtti megemlékezését olvashatják, amely hol máshol, mint a Szeretet-ben jelent meg.

– a pénteki nap a Főnix Csarnokban –

Pontosan kezdődött a Világtalálkozó, délután 3-kor állt a mikrofonhoz Dr. Mészáros Kálmán testvér és a 118. Zsoltár 19-20., valamint a 23-26. verseivel köszöntött, hangsúlyozva: „Ez az a nap, amit az Úr rendelt, örülünk és vigadjunk ezen”.

Ott kezdődött ez a 3. Magyar Baptista Világtalálkozó, ahol a 2. befejeződött. Hat évvel ezelőtt, Nagyváradon Kulcsár Sándor New York-i lelkipásztor, a Magyar Baptisták Világszövetségének akkori elnöke bocsátotta el, köszöntéssel-imádsággal a testvériséget, és most pedig ugyanő mondta a kezdő fohászt. Az első negyedórán Gergely István testvér (az előző Mabavit elnöke) idézte fel, multimédiás segítséggel a múltat. Majd 15.25-kor elindult a jelen találkozó folyama.

Az első nap eseményeit, a két szünet három nagy csoportra tagolta. Az elsőben két markáns bizonyágtétel hangzott el Szabó István, az Észak-Amerikai magyar baptista gyülekezetek szövetségének főtákará és Füredi Kamilla, sierra leonai misszionárius részéről. 16.30-kor volt az első szünetünk, félórás.

Kulcsár Mária ausztráliai küldött köszöntött ezután, és egy örökzöld éneket adott elő. A második tömb súlypontjaként igehirdetés következett, Kulcsár Sándor lp. a Jn 14:6 alapján kiemelte: Nem járunk a bizonytalanban, tudjuk az utat, ez ő, Jézus Krisztus. De jár-e mindenki ezen az úton? – a programvezető Dr. Herjeczki Géza detroiti lelkipásztor arra szólított fel, könyörödjünk, hogy tudjunk bátorítani valakit a konferencián, induljon el ezen az úton! Kiscsoport-

tos imádkozás és az összevont fúvóska kísérté közösének után 18.25-kor mentünk ki újból szünetre.

Kicsivel több mint egy óra múlva, 19.38-kor kezdtük el a színes, sok énekléssel, ének-zenei szolgálattal gazdag esti programot. Multimédiás segédlettel bemutatkozott a Baptista Teológiai Akadémia, a magyarországi regionális bibliaiskolák és a gyülekezetplántálás, az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség, a magyarországi és az erdélyi roma misszió. Köszöntött a mongol baptisták háromtagú küldöttsége is. Szolgált újból és gyönyörűen az amerikai testvérek énekegyüttese Für Béla vezetésével, és az erdélyi baptisták összevont ének-zeneakara Bokor Barnabás irányításával.

21.25-kor ismét kiscsoportokban imádkoztunk: megújulásért, ébredésért, majd Dan László kanadai lp. mondott hálát a Világtalálkozó első – hosszú, de nagyon szép – napjáért.

Éjfél elmúlt, mire tudósításomat laptopba billentyűztem. Elcsendesett a szállásunkat biztosító egyetemi bentlakás folyosója is; lefekvéskor egy mosolygós pécs-vasasi testvér – pizsamában, talán altatónak – mandolinzenét játszott... Zápporral fogadott délben Debrecen. Viszont az óriási Főnix Csarnok bejáratánál, a betűrendben sorakozó recepciósook percek alatt eligazítottak. Tágas ez az tér, megtöltjük-e? – ért az első impresszió belépéskor. A lenti szakasz sorai még üresen várakoztak, az oldalkarzatok teltek meg előbb. Jó volt látni, hogy sok a fiatal, meg nagycsaládok együtt, de itt-ott magányos atyafiak is ültek. Két órakor szólaltak meg a fúvósok, Dr. Csontos Sándor vezetésével, magyarországi és erdélyi zenészek. Úgy éreztem: „Itthon vagyok!”

Szilágyi László, 2006. augusztus 4.